6 Emphyteuticum ius non poteſt alienari in potentiores. in c. potuit. nume. 10. de locato. 103

Emphyteuta tenetur ſoluere integrum canonem, licet priuatur damnum in re emphyteuticaria, niſi tota res pereat, quo caſu ceſſabit a ſolutione canonis. in c. potuit. nu. 16. de loca. eod.

Emphyteuta non liberatur abſolutione canonis propter ſterilitatem, licet maximam. ibi. nu. 17.

Emphyteuta non poteſt renunciare rei emphyteuticariæ domino contradicente. in c. iudicatum. nu. 1. de immu. eccl. 261

Emphyteuſis dicitur perpetua etiam data ad annos 30. in c. nulli. nu. 4. de reb. eccl. alie. 87

4 In emphyteuſi data alicui & filiis ſuis, veniunt naturales ex tacita mente contrahentis. in c. in præſentia. nu. 24. de prob. 18

Emphyteuſis legari poteſt etiam irrequiſito domino. ibi. nu. 27.

Emphyteuſis conceſſio ſimpliciter facta, intelligitur vſque ad tertiam generationem. ibi nu. 29.

Emphyteuſis eccleſiæ extenditur in perpetuum, vbi alienatio valeret. ibid. numero 29.

Emphyteuſis tranſit in eccleſiam per ingreſſum, niſi dominus reuocet. ibid. numero 70. 23

6 Emphyteuta pro canone ſoluendo debet ire ad domum domini, ſi vterq; eſt euſdem fori, alias ſecus. in c. ſignificante. nu. 10. de pig. 112

Emphyteuta an teneatur illo tempore ſoluere penſionem, licet fundus emphyteuticarius nõ poſſit tolli ꝓpter guerrã? in c. potuit. nu. 18. de lo. 103

CORSE. Et communis opi. legiſtarum. in l 2. C. de iur. emph. eſt ꝙ nõ teneatur rationibus, de quibus per Abb. in d. c. potuit. contrarium in q. facti conſuluit D. Fran. Zabarella Cardinalis Paduæ, & idem collegium totum Paduanum principaliter motum. per l. 1. in fi. C. de iure emph. requiritur. n. vt ſubſtantia ipſius rei penitus lædatur, ꝙ non contingit, quãdo non poteſt coli propter timorem hoſtium, nam reperiret eo tempore emptorem, & ſic in recognitione dominii debet ſoluere canonem, maxime cum guerra ſit temporalis. & hanc opi. putat veriorem Ab. in d. c. potuit. in fi. hoc intelligens, niſi fundus ex toto eſſet captus ab hoſtibus, nec eſſet ſpes de recuperatione, & hoc caſu putat procedere opinionem contra fuit Iacobi de Are. quem ſequitur Cy. Bar. Bal. Ang. & Cald. in d. l. 1. & Pe. de Anch. in d. c. potuit. & Io. An. in add. Spe. in ti. de loc. §. nunc aliqua. ver. 27. & ſequitur D. An. in c. potuit. niſi modico tempore guerra duraſſet, quia tunc non fieret remiſſio, ſed reperio Io. de Imo. in d. c. potuit. dicere ſe vidiſſe de facto iſtam q. conſuluiſſe ſecundum opi. Iac. de Are. & ſequacium, & dici, ꝙ limitatio Do. Ant. non probatur lege, quia pro illo modico tempore nihil potuit percipere. Nec obſt. d. l. 1. quia ſatis dicitur interim perire tota res, ex quo propter vim hoſtium nihil poteſt conſequi. Nec ob. ſecundum eum, ſi dicatur ꝙ propter ſterilitatem non ſit remiſſio penſionis, quia ideo eſt illud, ꝙ interim hẽt patientiam vtendi re emphyteutica, licet propter ſterilitatem fructus non recipiantur, ſecus eſt in caſu guerræ, & iſtã dicit fore communem opin. & ita cõſuluiße do. meum. D. Bar. in d. c. potuit. adducit Alb. de Roſ. dicentem, ꝙ pro parte rei emphyteuticæ diminuta tenetur emphyteuta ad integrum canonem, & non ſit ſibi remiſſio pẽſionis, ita etiam, & ſi res emphyteutica eſſet deperdita pro parte temporis, pro quo durat guerra. ita dicit ſe in arduis cauſis conſuluiße, & obtinuiſſe. facit pro eo quod in ſimili dicitur de colono partiario, quia cenſetur dominus una cum ſocio ſuo, quia non remittitur ſolutio debita domino, licet ſecus ſit in colono ſimplici. tex. eſt in l. ſi merces. §. vis maior ff. loca. ergo ita eſt dictum in emphyteuta. Secundo facit dictum Spe. in d. §. nunc aliqua. verſi. 132. & ideo concludit dominus meus, quod ſi quãtitas illius canonis eſt ita magna, quod ſi res locaretur de anno in annum, non mereretur maiores penſiones, tunc procedat communis opi. Et ideo dicit Bal. in d. l. 1. quod ſi cenſus eſt magnus debet fieri remiſſio propter guerram. & ibi Bar. dicit, ꝙ proprie non eſt contractus emphyteuticus, quando datur tanta penſio, quanta daretur pro locatione, ſi vel modica eſſet penſio, in contractu emphyteutico, vt communiter fieri videmus, tunc non ſit remiſſio mercedis ar. d. l. ſi merces. §. vis maior. & l. ex conducto. §. 1. & l. ſi vno ff. loca. & ita procedat conſilium Alb. domini Car. collegii Paduani. & D. Abba. Sic facit, quod voluit Bar. in l. interdum. §. 1. ff. de acqui. poſſ. & ibi per Mod. & ita reſidet do. meus, in d. c. potuit. in 14. & 15. columnis. Mihi videtur quod opi. Ia. de Are. & ſequacium, & ẽt Io. de Imo. ſit verior. Nam interim quod propter guerram fundus non poteſt coli, & cultiuari, ſatis grauatur emphyteuta, ex quo in totum occupatur fundus ab hoſtibus & nihil poteſt percipere, vnde pro illo tempore quo durat guerra, dicitur res tota perire, & hoc per iura allegata per eos. & ad hoc adduco Pet. de Anc. conſi. 87. vbi dicit quod ementes paſſagium, poſſũt conſequi remiſſionem mercedis, ſi ſuperuenit guerra. Imo fortius diceret ſi eſſet timor guerræ, quia forte occuparetur fundus ab hoſtibus, ut non poßet ibi tutus haberi acceſſus, vt dicit Pet. de Anch. in præal. conſi. & adducit illud Seneca ĩ trage. peior eſt bello timor ipſe belli. ideo dicimus, quod terror armorum operatur eundem effectum, quem operantur ipſa arma. l. 1. §. idem Labeo. ff. de vi, & ui arma. Item ſubito, quod appellatur a grauamine comminato l. ſi quis prouocatione. C. de app. glo. iuncto tex. c. ad noſtram. in c. cum ceſſante. eo. ti. & adduco tex. in l. nouiſſimæ. §. ſi quis compulſus. ff. quod falſo tu. aut. vnde idem operatur tenor tormenti, quod ipſum tormentum. facit bonus tex. in cap. 1. in uerbo timentes grauari, de dilat. quem ad hoc ponderauit do. meus Bar. ibi, quod timor grauaminis idem operatur, qđ ipſum grauamen facit, quod uoluit Do. in cap. 1. de re iud. lib. 6. vbi dicit, quod idem operatur præmium quo ad pęnam incurrendam, & expectatio præmii. & vide Abb. in c. perſonas. de ap. vbi poteſt appellari a grauamine comminato, vel pręparato. & facit tex. in l. cum pater. C. de ceſſio. bon. & tex in l. quemadmodum. C. de inoffi. teſt. & tex. & ibi Ang. facit quod voluit Bal. in c. 1. §. ſi quis iniuria. de pace iur. fir. in vſi. feu. & Cy. in l. 1. C. vnde ui. poſt Pe. ibi, & Barto. in l. 2. ff. de noxa. & Ab. in c. ſacris, qđ me. cau. ex quibus infertur, ꝙ idem operatur mortis metus ſicut mors ipſa. & in hoc caſu ſatis bene procedit opi. Abb. in c. potuit. ubi proxi.

1 Emphyteuſis ſi eſt reuerſa per mortem vaſalli, debet potius cõcedi hæredi ipſius vaſalli, quam extraneo. in c. bonæ memo. il 2. nu. 28. de poſt. 119

6 Emphyteuta ſi non ſoluit canonem intra biennium, non cadit a iure ſuo, ſi ille, cui debebat fieri ſolutio, erat debitor emphyteutæ. in c. bona fide. nume. 11. de depoſito. 95

Emphyteuticæ rei renouatio de generatione in generationem, vel de tempore in tempus fit, ne longinquitate temporis aliquis dicat rem eße propriam. in c. 1. nu. 5. de preca. 91

Emphyteuta poteſt exponere ius ſuum veniale ſine conſenſu domini, non tamen poteſt vendere. in c. potuit. nu. 3. de loca. 102

Emphy. poteſt ius, quod habet in re alteri donare, vel legare. ibi. nu. 8. 303

Emphy. non poteſt ius, quod habet in re alienare in eccleſia, tanq̃ in potentiorẽ, ſed ſi alienauerit eccl. nõ cõſeq̃retur tãtũ ꝓtiũ illius iuris. ib. n. 10

Emphyteuta vendens irrequiſito domino, vel ceßans a ſolutione canonis, an poſſit propria authoritate expelli a domino. ibid. nu. 13

Emphyteuta non ſoluens canonem, vel alienans irrequiſito domino, perdit omnes meliorationes quas fecit ibi. Et ſi dominus rei in emphyteuſim datæ ſi recipit pretium ab emphyteuta, qui ceſſauit ſoluerẽ debito tempore, an cenſeatur ipſum reintegrare. ibid. nu. 14

2 Epiſcopus a propria ſede expulſus, ſi fuit ad aliam electus, non poteſt ad illam propria authoritate tranſire, An. de Bu. in c. 1. nu. 4. de tranſ. pl. 20

Epiſcopus electus licet non poſſit conſecrare, poteſt tamen alteri epiſcopo hoc demandare. ibid. nu. 6

Epiſcoporum ceſſio, translatio, & depoſitio, ſunt de reſeruatis ſedi apoſtolicæ. in c. inter corporalia. nu. 7. de transl. epi. 4

6 Epiſcopi authoritas vbi interuenit, non præſumitur colluſio. in c. cum clerici. nu. 2. de cenſi. 235

5 Epiſcopus cum capitulo debent explicare negocium eccleſiæ, nec vnus ſine alio. in c. cum non liceat. nu. 2. de præſcri. 35

6 Epiſcopus promotus non perdit ipſo facto beneficia priora, ſed poſt conſecrationem, vel poſt lapſum tempus præfixum ad conſecrandum. in c. de multa. nu. 12. de præben. 43

5 Epiſcopi an poſſint aliquem famæ reſtituere. in c. cum te. n. 14. de re iu. 92

Epiſcopi diſpenſant a uotis, iuramentis, & fidelitatibus huiuſmodi. ibid.

Ep̃s non diſpenſat cum patiente defectum in natalib. quo ad ordines. ibid.

6 Epiſcopus poteſt compellere canonicos ad ſubdiaconatum. in c. extirpandę. §. qui vero. nu. 3. de præben. 45

Epiſcopus poteſt ex beneficio pingui conſtituere duo ex cauſa. ibid. nu. 7

Epiſcopus poteſt conferre beneficium filio ſuo legitimo, vel nepoti alias habili & digno, in c. quia clerici, nu. 6. de iurepa. 222

2 Epiſcopus qui petiit & obtinuit licentiam de cedendo, an poſſit re integra ab ea recedere. Ant. in c. quidam. nu. 2. de renun. 37

5 Epiſcopi plures poſſunt præeſſe vni epiſcopatui, vel eccleſiæ. in c. fi. nu. 12. de re iudic. 99

Epiſcopi quod in conſilio ſint tanquam vniuerſitas, & non vt ſinguli reſultat effectus, de quo hic. ibid. nu. 13

2 Epiſcopus non poteſt deponi per alium, quam per papam, ſed cognoſcere, an ſit deponendus, poteſt ſpectare ad archiepiſcopum, vel legatum. in c. 1. nu. 5. de off. leg. fo. 126. & vide in c. ſeq. nu. 3. in fi. eo. tit. 127

6 Epiſcopus non debet conſecrare eccleſiam extra ſuam dięceſim ſine licentia proprii epiſcopi, ſi conſecrauerint, conſecratio tenet, ſed ipſi veniunt puniendi. in c. tua. nu. 2. de conſe. eccl. vel alt. 241

2 Epiſcopus vel alius prælatus abſoluens ſubditos ab obedientia, non per hoc cenſetur renunciare prælaturæ, & quare? Anto. in cap. lectæ. nu. 4. 5. 6. de renuncia. 39

Epiſcopus an, & quando poſſit extra ſuam dięceſim celebrare? An. in c. fi. nu. 1. de auth. & uſu pal. 25

Epiſcopus priuatur propter omnimodum defectum ſciẽtiæ, & quid de aliis prælatis. An. in c. fi. nu. 1. 4. 5. de æta. & qua. 58

Epiſcopus ſi priuatur, remanet habitu officii & character. ibi. nu. 3.

6 Epiſcopus loci poteſt intromittere, ne excommunicati uel uſurarii ſepeliantur etiam in loco a ſua iuriſdictione exempto, dummodo locus ille ſit in ſua dięceſi. in c. ſacris. nu. 7. de ſep. 161

Epiſcopus non debet regulares abſoluere, quia hoc pertinet ad eorum ſuperiores. in c. quoniam. nu. 5. de ui. & ho. cle. 5

7 Epiſcopus an poſſit diſpenſare cum clerico in ſacris, qui matrimonium contraxit, & an in clerico percutiente alium clericum. in ca. 1. nume. 7. qui cle. uel uo. 24

2 Epiſcopus ſi non habet temporalem iuriſdictionem, non poteſt habere officiales armatos. in c. ſignificaſti. nu. 10. de offi. del. 91

6 Epiſcopi omni die aut audire, aut dicere miſſam debet. in ca. 1. nu. 8. de uit. & hon. cle. 3

7 Epiſcopus ſpectat matrimoniales cauſas decidere, & ideo nullus alius prælatus